

KOMENDA WOJEWÓDZKA POLICJI
W LUBLINIE

Wydział Konwojowy

LUOO-2026-10712

Lublin, dnia 14 stycznia 2026 roku

BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

Krajowy Mechanizm Prewencji Tortur

Dyrektor Zespołu

Pan

Rafał Kulas

W nawiązaniu do raportu Rzecznika Praw Obywatelskich Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur (znak sprawy KMPT.570.42.2025.KB) z dnia 22 grudnia 2025 roku z przeprowadzonej wizytacji w Policyjnej Izby Dziecka Wydziału Konwojowego Komendy Wojewódzkiej Policji w Lublinie, odnosząc się do wydanych zaleceń przedstawiam następujące stanowisko:

1. Zasłanianie oka kamery na czas spotkania nieletniego z obrońcą.

Zgodnie z załącznikiem numer 12 regulaminu pobytu w izbie § 8 ust. 1 pkt 9 zawartym w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 czerwca 2012 r. *w sprawie pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, pokoi przejściowych, tymczasowych pomieszczeń przejściowych i policyjnych izb dziecka, regulaminu pobytu w tych pomieszczeniach, pokojach i izbach oraz sposobu postępowania z zapisami obrazu z tych pomieszczeń, pokoi i izb* (Dz. U. z 2023 r. poz. 2672 z późn. zm.), nieletni mają możliwość kontaktu z rodzicem, opiekunem lub z obrońcą. Kontakty te realizowane są zarówno w formie bezpośrednich rozmów

na terenie izby, jak również w formie rozmów telefonicznych. Nieletni o przysługującym prawie do kontaktu z ww. osobami, informowany jest w chwili przyjęcia do izby. Funkcjonariusze Policyjnej Izby Dziecka Wydziału Konwojowego KWP w Lublinie nie uczestniczą przy bezpośredniej rozmowie nieletniego z obrońcą, wiąże się to z poszanowaniem ich prawa do poufności rozmowy. Spotkanie takie odbywa się w pokoju odwiedzin, wyposażonym w kamerę monitoringu wizyjnego bez rejestracji dźwięku. Powyższe rozwiązanie, zapewnienia nieletniemu zarówno prawo do prywatności i poufności kontaktu z obrońcą, jak również gwarantuje mu ustawowy obowiązek bezpieczeństwa. Powyższy sposób postępowania znajduje bezpośrednie umocowanie w przepisach rozdziału 3 zarządzenia nr 134 Komendanta Głównego Policji z dnia 30 października 2012 r. w *sprawie metod i form wykonywania zadań w policyjnej izbie dziecka* (Dz. Urz. KGP z 2019 r. poz. 24 ze zm.). Zgodnie z § 8 ust. 1 i 2 tego aktu prawnego, policjanci wykonujący zadania w izbie zobowiązani są do zachowania szczególnej ostrożności w celu niedopuszczenia do wystąpienia wydarzeń nadzwyczajnych, innych zagrożeń dla prawidłowego funkcjonowania izby, a także do sprawowania stałego nadzoru nad nieletnimi przebywającymi w izbie. Wprowadzone rozwiązania organizacyjne i techniczne pozostają zatem w pełnej zgodności z obowiązującymi przepisami oraz służą realizacji nadrzędnego celu, jakim jest ochrona bezpieczeństwa nieletnich i osób trzecich przy jednoczesnym poszanowaniu ich praw. W związku z powyższym, kierując się przede wszystkim względami bezpieczeństwa, jak również niedopuszczeniem do wystąpienia wydarzeń nadzwyczajnych, konieczne jest pozostawienie oka kamery bez osłony na czas wizyt obrońcy na terenie Policyjnej Izby Dziecka Wydziału Konwojowego KWP w Lublinie.

2. Odstąpienie od praktyki odbierania okularów i sprzętu ortopedycznego obligatoryjnie wszystkim nieletnim doprowadzanym do PID i stosowanie w tym zakresie zasady indywidualizacji.

Priorytetem dla funkcjonariuszy pełniących służbę w Policyjnej Izby Dziecka Wydziału Konwojowego KWP w Lublinie, zawsze pozostaje bezpieczeństwo, a także poszanowanie godności, komfortu i indywidualnych potrzeb każdego dziecka przebywającego

w izbie przy zachowaniu realizacji zadań i obowiązków służbowych wynikających z przepisów. Nie praktykuje się w PID obligatoryjnego odbierania nieletnim okularów oraz sprzętu ortopedycznego. Stosuje się zasadę indywidualizacji, między innymi w takich przypadkach jak: znaczna wada wzroku nieletniego, konieczność zapoznania się z regulaminem PID, regulacjami prawnymi obowiązującymi na terenie placówki, uczestnictwo w zajęciach organizowanych przez wychowawcę, przemieszczanie się nieletniego po terenie PID itp. Sprzęt ortopedyczny nie jest odbierany nieletniemu podczas jego pobytu w izbie. Ze względów bezpieczeństwa niektóre przedmioty, w tym okulary oraz sprzęt ortopedyczny, nie mogą być dopuszczone do swobodnego użytkowania w izbie gdyż mogłyby to stwarzać zagrożenie dla nieletniego lub innych osób przebywających w placówce.

3. Udostępnianie nieletnim środków menstruacyjnych w toaletach.

Na terenie izby nieletni mają całodobowy dostęp do urządzeń sanitarnych, przy jednoczesnym zachowaniu prywatności, intymności oraz bezpieczeństwa. Każdemu nieletniemu przebywającemu w izbie zapewnione są środki do higieny osobistej znajdujące się w pomieszczeniach sanitarnych. W przypadku konieczności używania przez dziewczęta produktów menstruacyjnych, każdorazowo są one im wydawane i pozostają w ich dyspozycji zarówno w dzień jak i w nocy. W związku z potrzebą utrzymania porządku sanitarnego, zapobieżenia używania produktów menstruacyjnych w innych celach niż są do tego przeznaczone np. zapobieżenia drożności urządzeń sanitarnych, są one przechowywane w pokoju przyjęć i wydawane przez funkcjonariuszy izby, każdorazowo na prośbę dziewcząt umieszczonych w izbie. Funkcjonariusze izby stosują zasadę poszanowania prywatności, intymności oraz godności osobistej wszystkich nieletnich. W przypadku dziewcząt przebywających w PID, każdorazowo są one instruowane w jaki sposób należy się obchodzić z produktami menstruacyjnymi, w przypadku ich wydawania, zachowując zasady higieny osobistej. W związku z powyższym, nie ma przeciwwskazań, aby produkty menstruacyjne przechowywane były w innym miejscu niż pomieszczenia sanitarne i wydawane każdorazowo w sytuacjach, kiedy jest to niezbędne.

4. Zapewnienie, by dokumentacja medyczna nieletnich nie była dostępna dla funkcjonariuszy Policji, poza zaleceniami niezbędnymi do sprawowania nad nimi właściwej opieki w PID.

Z uwagi na wymogi zawarte w protokole zatrzymania nieletniego, za każdym razem kiedy istnieje konieczność przebadania go przez lekarza przede wszystkim wynikająca z obowiązujących przepisów, jest on doprowadzany przez jednostkę zatrzymującą do placówki medycznej, gdzie poddawany jest specjalistycznym badaniom lekarskim, w celu stwierdzenia, czy nie ma przeciwwskazań do umieszczenia go w izbie. W takich sytuacjach wraz z konieczną dokumentacją potrzebną do umieszczenia go w izbie (Zaświadczenie lekarskie - załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 13 września 2012 roku *w sprawie badań lekarskich osób zatrzymanych przez policję*) dołączona jest stosowna dokumentacja medyczna wraz z kartą pacjenta. W przypadku zgłoszenia dolegliwości przez nieletniego, który przebywa już w PID, wzywana jest do niego pomoc medyczna. Jeżeli decyzją zespołu ratunkowego istnieje potrzeba przewiezienia go do właściwej placówki medycznej, stosuje się w takich sytuacjach właściwy algorytm postępowania. Po przeprowadzeniu stosownych badań i zapewnieniu nieletniemu właściwej opieki medycznej, niejednokrotnie powraca on do izby wraz z dokumentacją medyczną tj. kartą pacjenta i zaświadczeniem lekarskim o braku przeciwwskazań do dalszego przebywania w izbie. Dokumentacja dostarczona do izby zawiera niezbędne informacje o stanie zdrowia nieletniego oraz wynikające z niej zalecenia lekarza w kwestii ewentualnej konieczności stosowania środków farmakologicznych wraz z ich dawkowaniem. Kopia dokumentacji medycznej dołączana jest do akt nieletniego do których dostęp mają tylko funkcjonariusze izby, zaś oryginał (karta pacjenta) przekazywany jest nieletniemu, co jest istotne w przypadku, kiedy m.in. nieletni jest konwojowany do wskazanej przez sąd placówki. Całość działań związanych z gromadzeniem, przechowywaniem i ewidencjonowaniem dokumentacji medycznej nieletnich wynika bezpośrednio z § 6 ust. 2 pkt 6 zarządzenie nr 134 Komendanta Głównego Policji z dnia 30 października 2012 r. *w sprawie metod i form wykonywania zadań w policyjnej izbie dziecka* (Dz. Urz. KGP z 2019 r. poz. 24 ze zm.).

5. Odstąpienie od rutynowej praktyki obecności funkcjonariusza podczas badania lekarskiego i uzależnienie jej od życzenia wyrażonego przez lekarza wykonującego badanie.

Podczas badania lekarskiego w Policyjnej Izbie Dziecka Wydziału Konwojowego KWP w Lublinie wszystkie czynności medyczne przeprowadzane są z poszanowaniem godności osobistej nieletnich. Miejszem wyznaczonym do przeprowadzenia ww. badania jest pokój lekarski, wyposażony w niezbędny sprzęt ułatwiający przeprowadzenie go we właściwy sposób. Pomieszczenie to nie jest monitorowane. Czynności medyczne przeprowadzane są za parawanem, co gwarantuje ich prywatność i intymność. Funkcjonariusz izby przebywa w pomieszczeniu, nie ingerując w przebieg badania ani w podejmowane decyzje medyczne. Niejednokrotnie w trakcie badania zespół ratunkowy zwraca się z zapytaniem do policjanta o zachowanie nieletniego i ewentualne symptomy jakie mogłyby świadczyć o tym, iż stan zdrowia nieletniego uległ pogorszeniu. W przypadku badania dotyczącego stref intymnych nieletnich, funkcjonariusze izby pozostają na zewnątrz pomieszczenia lekarskiego. Obecność funkcjonariusza PID w pomieszczeniu ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa zarówno nieletniego jak i personelu medycznego. Nie ogranicza to prawa nieletniego do poufności, ani dostępu do informacji dotyczących jego stanu zdrowia. Funkcjonariusze każdorazowo stosują się do poleceń zespołu ratownictwa medycznego i swoją obecność lub jej brak uzależniają od życzenia wyrażonego przez lekarza wykonującego badanie. W związku z powyższym, nie ma przeciwwskazań, aby funkcjonariusz izby uczestniczył podczas rutynowych badań nieletniego. Sposób postępowania policjanta został określony w rozdziale 3 zarządzenia nr 134 Komendanta Głównego Policji z dnia 30 października 2012 r. *w sprawie metod i form wykonywania zadań w policyjnej izbie dziecka* (Dz. Urz. KGP z 2019 r. poz. 24 ze zm.). Zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 1 tego aktu prawnego, policjantom pełniącym służbę w izbie zabrania się pozostawiania bez nadzoru nieletniego umieszczonego w PID.

6. Umożliwienie nieletnim spotkania z rodzicami/opiekunami pod nadzorem, lecz bez obecności funkcjonariusza w pokoju odwiedzin.

Zgodnie z treścią przepisu zawartego w zarządzeniu nr 134 Komendanta Głównego Policji z dnia 30 października 2012 r. w *sprawie metod i form wykonywania zadań w policyjnej izbie dziecka* (Dz. Urz. KGP z 2019 r. poz. 24 ze. zm.) w rozdziale 3 § 8 ust. 1 i 2 pkt 1 tego aktu prawnego, funkcjonariusze pełniący służbę w izbie, odpowiadają za zapewnienie ciągłej kontroli oraz bezpieczeństwa zarówno nieletnim, jak i osobom odwiedzającym placówkę. Dodatkowo podejmują wszelkie niezbędne działania mające na celu niedopuszczenie do wydarzeń, które mogłyby stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia nieletnich. Podczas pobytu w Policyjnej Izbie Dziecka Wydziału Konwojowego KWP w Lublinie, nieletni mają ustawowo zapewnioną możliwość kontaktu z rodzicem, opiekunem prawnym. Bezpośrednie spotkania odbywają się na terenie izby w pokoju odwiedzin wyposażonym w monitoring wizyjny z wyłączonym rejestratorem dźwięku. Z uwagi na obowiązujące regulacje prawne oraz wymogi bezpieczeństwa, spotkania te odbywają się zawsze w obecności funkcjonariusza izby zgodnie z treścią przepisu zawartego w zarządzeniu nr 134 Komendanta Głównego Policji z dnia 30 października 2012 r. w *sprawie metod i form wykonywania zadań w policyjnej izbie dziecka* (Dz. Urz. KGP z 2019 r. poz. 24 ze. zm.) w rozdziale 3 § 9 ust. 1 pkt 1, gdyż policjantom pełniącym służbę w izbie zabrania się pozostawiania bez nadzoru nieletnich umieszczonych w izbie. Funkcjonariusz PID zobligowany jest do podejmowania działań z zachowaniem szczególnej ostrożności w celu minimalizacji możliwości wystąpienia wydarzenia nadzwyczajnego. Ze względu na fakt, iż osoby odwiedzające nieletnich nie są poddawane kontroli osobistej, a jedynie weryfikacji danych osobowych jak najbardziej zasadna jest obecność funkcjonariusza PID podczas kontaktu nieletniego z ww. osobami co ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa oraz prawidłowego toku odwiedzin. W związku z powyższym, nie ma przeciwwskazań, aby spotkanie nieletniego z rodzicem/opiekunem prawnym odbywało się w obecności funkcjonariusza w pokoju odwiedzin.

7. Zaktualizowanie danych teleadresowych oraz informacji na temat urzędów i instytucji, do którym mogą zwrócić się nieletni w przypadku naruszenia ich praw.

W celu zapewnienia prawidłowego dostępu do informacji na temat urzędów i instytucji, do których mogą się zwrócić nieletni w przypadku naruszenia ich praw w Policyjnej Izbie Dziecka Wydziału Konwojowego KWP w Lublinie dokonano analizy i weryfikacji danych teleadresowych oraz informacji dotyczących funkcjonowania instytucji i organów zajmujących się ochroną praw człowieka, z których mogą korzystać osoby nieletnie. Informacje te zostały zaktualizowane i rozszerzone. Nieletni przebywający w Policyjnej Izbie Dziecka Wydziału Konwojowego KWP w Lublinie mają do nich swobodny dostęp, gdyż powyższe informacje znajdują się w każdym pomieszczeniu do którego dostęp mają nieletni.

8. Przeszkolenie funkcjonariuszy w zakresie: Protokołu stambulskiego, międzynarodowych standardów ochrony praw człowieka i prewencji tortur, w tym odnoszących się do praw nieletnich (w szczególności Reguł z Hawany), przeciwdziałania wypaleniu zawodowemu, komunikacji interpersonalnej, redukcji stresu, stosowania strategii i technik deeskalacji konfliktu, postępowania z nieletnimi w spektrum autyzmu.

Funkcjonariusze pełniący służbę w Policyjnej Izbie Dziecka Wydziału Konwojowego KWP w Lublinie, realizują swoje obowiązki w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, wewnętrzne procedury oraz posiadane doświadczenie zawodowe. W chwili obecnej nie są prowadzone odrębne, specjalistyczne szkolenia na które zwróciło uwagę KMPT, a jedynie szkolenia dedykowane wyłącznie zagadnieniom objętym zakresem funkcjonowania izby. Brak odrębnych szkoleń wynika z faktu, iż poruszana tematyka stanowi integralną część szkoleń podstawowych i doskonalących realizowanych w toku służby funkcjonariuszy Policji. Wiedza dotycząca postępowania z osobami nieletnimi, zapewnienie im bezpieczeństwa, poszanowania

praw, godności oraz zasad humanitarnego traktowania przekazywana jest w ramach systemu szkoleniowego Policji. Jednocześnie funkcjonariusze na bieżąco zapoznają się z aktualnymi regulacjami prawnymi oraz wytycznymi, a realizacja zadań w izbie odbywa się pod stałym nadzorem przełożonych, co zapewnia właściwy poziom przygotowania do powierzonych obowiązków.

kom. Katarzyna Strug
Kierownik
Policyjnej Izby Dziecka
Wydziału Konwojowego
KWP w Lublinie

Warszawa, 15-04-2026 r.

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH
Krajowy Mechanizm Prewencji Tortur**

KMPT.570.42.2025.KB

**Pani
kom. Katarzyna Strug
Kierownik Policyjnej Izby Dziecka
Wydziału Konwojowego
w Lublinie**

Szanowna Pani Kierownik,

w nawiązaniu do pisma z dnia 14 stycznia 2026 r. – dziękuję za udzielenie odpowiedzi na raport z wizytacji Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur w Policyjnej Izbie Dziecka w Lublinie.

Wizytacja KMPT w miejscu pozbawienia wolności ma charakter zapobiegawczy i stanowi uzupełnienie prac Podkomitetu ONZ ds. Prewencji Tortur (SPT). Pozwala ona na identyfikowanie czynników zwiększających ryzyko niewłaściwego traktowania osób pozbawionych wolności oraz przedstawienie zaleceń mających na celu redukcję tego ryzyka. Protokół fakultatywny do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (OPCAT¹) obliguje kierownictwo wizytowanych placówek do analizy rekomendacji KMPT i nawiązania z nim dialogu na temat możliwych środków ich realizacji (art. 22). Z kolei formułując swoje wnioski i zalecenia, KMPT bierze pod uwagę nie tylko przepisy prawa krajowego, ale przede wszystkim międzynarodowe standardy praw człowieka, w szczególności standardy ONZ. Wiele zaleceń nie wymaga zmiany obowiązującego prawa, a to od woli kierownictwa wizytowanych placówek zależy, czy ochrona osób pozbawionych wolności przed niewłaściwym traktowaniem zostanie zwiększona.

¹ Przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku dnia 18 grudnia 2002 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 30, poz. 192). Nazwa w języku angielskim: Optional Protocol to the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (OPCAT).

Mając powyższe na względzie – zwracam się z prośbą o zapoznanie się z poniższym stanowiskiem KMPT oraz ponowną analizę możliwości pełniejszego wdrożenia rekomendacji KMPT.

W kontekście odpowiedzi na zalecenie dotyczące kontaktów nieletnich z obrońcą w warunkach pełnej poufności, przyjmując Pani argumentację dotyczącą obowiązku zapewnienia bezpieczeństwa i nadzoru nad nieletnim oraz osobami odwiedzającymi przez funkcjonariuszy pełniących służbę w PID, pragnę zauważyć, że na mocy ustawy o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich², nieletni przebywający w Policyjnej Izbie Dziecka ma prawo do kontaktu z obrońcą bez udziału osób trzecich³.

W ocenie KMPT obecność kamery w pokoju do rozmów z prawnikiem nie gwarantuje pełnej poufności kontaktu (osłabiając tym samym działanie minimalnej gwarancji prewencji tortur), narusza tajemnicę adwokacką i prawo do obrony.

Powyższy pogląd podziela samorząd adwokacki, który w pismach do Rzecznika Praw Obywatelskich sygnalizował, że obecność kamery w pokoju do rozmów z pełnomocnikiem może prowadzić do naruszenia tajemnicy adwokackiej i godzić w prawo do obrony, w tym w prawo do swobodnego kontaktu z obrońcą oraz prawo do rzetelnego procesu. Tajemnicę adwokacką należy bowiem rozumieć możliwie szeroko. Obejmuje ona nie tylko rozmowę, ale również materiały przekazane przez klienta lub adwokata w postaci notatek lub dokumentów. Monitorowanie spotkań z obrońcą narusza poufność przekazywanych informacji, szkodzi relacji szczególnego zaufania obrońcy i jego klienta, a tym samym ma wpływ na skuteczność świadczonej pomocy prawnej⁴. Ponadto, zgodnie z motywem 33 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności⁵: „Poufność porozumiewania się między podejrzanymi lub oskarżonymi a ich adwokatem ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia skutecznego korzystania z prawa do obrony i jest istotną częścią prawa do rzetelnego procesu. Państwa członkowskie powinny zatem respektować – bez jakichkolwiek odstępstw – zasadę poufności spotkań i innych form porozumiewania się pomiędzy adwokatem a podejrzanym lub oskarżonym przy korzystaniu z prawa dostępu do adwokata, przewidzianego w niniejszej dyrektywie”.

² Ustawa z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 163) .

³ Tamże, art. 48 ust. 7

⁴ Zob. Pismo Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 25 lutego 2019 r. (NRA.56.1.2019); Pismo Przewodniczącej Komisji Praw Człowieka przy Naczelnej Radzie Adwokackiej z dnia 2 lipca 2021 r. (NRA.56.3.2021).

⁵ Dz. U. UE. L. z 2013 r. Nr 294, str. 1.

Krajowy Mechanizm podtrzymuje swoją rekomendację w tym zakresie i zaleca zapewnienie pełnej poufności kontaktów nieletnich z obrońcą poprzez przesłanianie kamery w pomieszczeniu do widzeń na czas takich spotkań.

Nawiązując do kwestii spotkań nieletnich przebywających w PID z osobami trzecimi w monitorowanym pokoju odwiedzin, proszę o wyjaśnienie przyczyn zróżnicowania zasad nadzoru.

Z jakich przyczyn spotkania nieletnich z adwokatem mogą odbywać się w pomieszczeniach objętych monitoringiem wizyjnym, co zgodnie z przyjętą praktyką ma zapewniać ciągłą kontrolę oraz bezpieczeństwo zarówno nieletnich, jak i osobom odwiedzającym, podczas gdy analogiczne rozwiązanie nie znajduje zastosowania w przypadku spotkań nieletnich z rodzicami lub opiekunami prawnymi, a wymagana jest w tym przypadku obecność funkcjonariusza w pomieszczeniu.

W odniesieniu do zalecenia dotyczącego modernizacji miejsca do spędzania przez nieletnich czasu na świeżym powietrzu przedstawione stanowisko nie uwzględnia potrzeb nieletnich o ograniczonej sprawności (np. poruszających się o kulach). Dla takich osób brak ławki może być przeszkodą w przebywaniu na świeżym powietrzu. Ponadto zadaszenie placu umożliwi nieletnim aktywność fizyczną na zewnątrz, niezależnie od warunków atmosferycznych, które obecnie są od nich uzależnione.

W opinii KMPT postuluje wdrożenie rozwiązań sprzyjających codziennej rekreacji osób nieletnich, w tym tych o ograniczonej sprawności ruchowej. Wskazaniem działaniem jest montaż np. składanych ławek oraz częściowe zadaszenie spacerniaka PID, które umożliwi korzystanie z tego terenu nieletnim niezależnie od warunków pogodowych.

Odnosząc się do odpowiedzi na zalecenie dotyczące wyeksponowania środków higienicznych dla dziewcząt bezpośrednio w toaletach, niejasnym jest, dlaczego ryzyko niedrożności urządzeń sanitarnych poprzez niewłaściwe wykorzystanie środków higienicznych przez nieletnią miałyby występować wyłącznie w przypadku luźnego wyeksponowania tych artykułów w toalecie, a w przypadku przekazania ich nieletniej przez funkcjonariusza – już nie.

Działaniem w pełni realizującym wytyczne KMPT byłoby zapewnienie środków higienicznych bezpośrednio w toaletach oraz każdorazowe informowanie dziewcząt o możliwości skorzystania z nich. Mając to na uwadze, KMPT ponawia swoje zalecenie.

Na podstawie art. 22 Protokołu fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz. U. z 2007 r. Nr 30, poz. 192) oraz art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2024 r. poz. 1264) zwracam się z uprzejmą prośbą o udzielenie odpowiedzi w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma.

Z poważaniem

Katarzyna Kopystyńska

Zastępczyni Dyrektora Zespołu

/-wydano i podpisano elektronicznie/

KOMENDA WOJEWÓDZKA POLICJI W LUBLINIE

Wydział Konwojowy

LU00-2026-169467

Lublin, dnia 8 maja 2026 roku

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH	
WPL.	2026 -05- 14
ZAŁ.	NR

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH
KRAJOWY MECHANIZM PREWENCJI TORTUR
ZASTĘPCZYNI DYREKTORA ZESPOŁU**

PANI KATARZYNA KOPYSTYŃSKA

Odpowiadają na pismo z dnia 15 kwietnia 2026 roku (nr KMPT.570.42.2025.KB) Biura Rzecznika Praw Obywatelskich Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur z przeprowadzonej wizytacji w Policyjnej Izbie Dziecka Wydziału Konwojowego Komendy Wojewódzkiej Policji w Lublinie, ponownie odnosząc się do podniesionych zaleceń i przedstawiam stanowisko w zakresie:

1. Zapewnienie pełnej poufności kontaktów nieletnich z obrońcą poprzez przesłanianie kamery w pomieszczeniu do widzeń na czas takich spotkań.

Zgodnie z treścią § 8 ust. 1 pkt 9 załącznika nr 12 do Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 czerwca 2012 roku w *sprawie pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, pokoi przejściowych, tymczasowych pomieszczeń przejściowych i policyjnych izb dziecka, regulaminu pobytu w tych pomieszczeniach, pokojach i izbach oraz sposobu postępowania z zapisami obrazu z tych pomieszczeń, pokoi i izb* (Dz.U. z 2023 r. poz. 2672), na żądanie nieletniego, niezwłocznie umożliwia mu się kontakt z rodzicem, opiekunem lub z obrońcą.

Funkcjonariusze Policji wykonujący obowiązki służbowe w policyjnej izbie dziecka zobowiązani są do dołożenia wszelkich starań mających na celu zapobieżenie wystąpienia wydarzeń nadzwyczajnych oraz wszelkich innych zagrożeń dla prawidłowego funkcjonowania izby. Powyższy obowiązek wynika wprost z treści § 8 ust. 1 Zarządzenia nr 134 z dnia 30 października 2012 roku Komendanta Głównego Policji w *sprawie metod i form wykonywania zadań w policyjnej izbie dziecka* (Dz.Urz. KGP z 2019 r. poz. 24, z późn. zm.), który nakłada na funkcjonariuszy realizujących zadania w tej komórce obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa, zarówno osobom przebywającym w izbie, jak i osobom je odwiedzającym.

Kontakt nieletniego z obrońcą w Policyjnej Izbie Dziecka Wydziału Konwojowego KWP w Lublinie, odbywa się w pokoju odwiedzin, w zamkniętym pomieszczeniu bez udziału wychowawcy oraz bez zastosowania jakichkolwiek urządzeń rejestrujących dźwięk. Brak możliwości rejestracji i odtworzenia treści rozmowy stanowi zasadniczy element gwarantujący poufność kontaktu obrońcy z nieletnim. Obecność kamery monitoringu wizyjnego rejestrującej wyłącznie obraz bez dźwięku, nie umożliwia utrwalenia, a tym samym późniejszego odtworzenia treści prowadzonej rozmowy. Tym samym, realizacja prawa nieletniego do poufnego kontaktu z obrońcą wymaga wyważenia pomiędzy zagwarantowaniem tajemnicy adwokackiej, a obowiązkiem sprawowania nieprzerwanego nadzoru nad osobą zatrzymaną (§ 8 ust. 2 ww. zarządzenia).

2. Obecności funkcjonariusza w pomieszczeniu podczas spotkania nieletnich z rodzicami lub opiekunami prawnymi, w kontekście ich nieobecności podczas spotkania nieletnich z adwokatem objętego wyłącznie monitoringiem wizyjnym, co ma zapewnić ciągłą kontrolę oraz bezpieczeństwo zarówno nieletnich, jak i osobom odwiedzającym.

Zróznicowanie warunków, w jakich odbywają się odpowiednio kontakty nieletniego z obrońcą oraz kontakty z rodzicami albo opiekunem, znajduje swoje uzasadnienie w Ustawie z dnia 9 czerwca 2022 roku *o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich* (Dz.U. 2022 poz. 1700, z późn.zm.). Zgodnie z treścią art. 48 ust. 6 ustawy, nieletniemu, na jego żądanie, niezwłocznie umożliwia się nawiązanie w dostępnej formie kontaktu z rodzicem albo opiekunem lub z obrońcą, a także bezpośrednią z nimi rozmowę. Tym samym, przepis ten nie rozróżnia warunków realizacji tego obowiązku, w zależności od ich uczestników. Dopiero ust. 7 stanowi wprost, że nieletni ma prawo do kontaktu z obrońcą bez udziału osób trzecich.

Ustawodawca zastrzegł zatem szczególny reżim wyłącznie dla kontaktu z obrońcą, obejmujący wymóg braku udziału osób trzecich. Analogicznego wymogu nie przewidział w odniesieniu do kontaktu z rodzicami albo opiekunem. Tym samym obecność funkcjonariusza podczas widzenia nieletniego z rodzicem lub opiekunem pozostaje w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa i nie narusza uprawnień nieletniego, wynikających z ustawy. Natomiast kontakt z obrońcą należy realizować w warunkach gwarantujących zachowanie maksymalnej poufności.

3. Modernizacja miejsca do rekreacji nieletnich na świeżym powietrzu, z uwzględnieniem potrzeb nieletnich o ograniczonej sprawności ruchowej.

Zgodnie z treścią § 33 ust. 2 pkt 11 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 czerwca 2012 roku w *sprawie pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, pokoi przejściowych, tymczasowych pomieszczeń przejściowych i policyjnych izb dziecka, regulaminu pobytu w tych pomieszczeniach, pokojach i izbach oraz sposobu postępowania z zapisami obrazu z tych pomieszczeń, pokoi i izb* (Dz. U. z 2023 r. poz. 2672, z późn.zm.) w Policyjnej Izbie Dziecka Wydziału Konwojowego Komendy Wojewódzkiej Policji w Lublinie, znajduje się miejsce do rekreacji nieletnich na świeżym powietrzu, spełniające niezbędne wymagania. Spacerniak jest odpowiednio wydzielony oraz zabezpieczony w sposób uniemożliwiający nieletniemu ucieczkę i kontakt z osobami postronnymi, a ogrodzenie osiąga wymaganą wysokość co najmniej 3 metrów. Powierzchnia terenu przeznaczonego do spacerów wynosi 4,5 x 4,5 metra. Z uwagi na ograniczoną powierzchnię przedmiotowego terenu, prowadzone na nim zajęcia na świeżym powietrzu obejmują przede wszystkim grę w koszykówkę oraz ćwiczenia ruchowe.

Wypożyczenie spacerniaka w dodatkowe elementy małej architektury, w tym np. ławki, spowodowałoby ograniczenie i tak już niewielkiej powierzchni użytkowej tego terenu, a tym samym stanowiłoby utrudnienie w organizacji zajęć ruchowych. Odnosząc się do powyższego, wskazuję, iż brak stałego wyposażenia spacerniaka w ławki nie stanowi przeszkody uniemożliwiającej korzystanie z pobytu na świeżym powietrzu przez nieletnich o ograniczonej sprawności ruchowej. Nieletni wybierający mniej dynamiczne formy spędzania czasu na świeżym powietrzu, takie jak czytanie prasy lub lektura książek (wymagający siedziska) mogą zwrócić się do wychowawcy sprawującego bezpośredni nadzór, o udostępnienie krzesła pozostającego do ich dyspozycji.

Brak stałego zadaszenia nie ogranicza prawa nieletnich do przebywania na świeżym powietrzu. Co więcej, głównym celem przebywania nieletnich w tym miejscu, jest zapewnienie im dostępu do miejsca, w którym zachodzi właściwa cyrkulacja powietrza, co ma szczególne znaczenie w trakcie prowadzenia zajęć sportowych. Zważywszy na fakt, iż nieletni przebywają w zasadzie przez całą dobę w pomieszczeniach zamkniętych, zapewnienie im regularnego kontaktu, ze świeżym powietrzem jest wskazane zarówno z punktu widzenia ich stanu psychicznego, jak i ze względów zdrowotnych. Należy podkreślić, iż w przypadku wystąpienia niekorzystnych warunków atmosferycznych, funkcjonariusz pełniący służbę w izbie uprawniony jest do podjęcia decyzji o przeprowadzeniu zajęć ruchowych na świetlicy, stosownie do § 8 ust. 2 regulaminu pobytu w izbie, stanowiącego załącznik nr 12 do ww. rozporządzenia.

Niezależnie od powyższego, pragnę poinformować, iż mając na względzie zalecenia pokontrolne Biura Rzecznika Praw Obywatelskich Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur, przedłożono właściwej merytorycznie komórce organizacyjnej KWP w Lublinie tj. Wydziałowi Inwestycji i Remontów Komendy Wojewódzkiej Policji w Lublinie, do realizacji wnioski wynikające z przedmiotowych zaleceń.

4. Zapewnienie środków higienicznych bezpośrednio w toaletach oraz każdorazowe informowanie dziewcząt o możliwości skorzystania z nich.

W odpowiedzi na przedstawione stanowisko, należałoby wziąć pod uwagę ryzyko niewłaściwego wykorzystania środków higienicznych przez osoby nieletnie. W wyniku wrzucenia do muszli sedesowej większej ilości podpasek, wkładek higienicznych lub tamponów, może spowodować niedrożność urządzeń sanitarnych, a tym samym przyczynić się do czasowego ich wyłączenia (co miało już miejsce w przeszłości). Stanowiłoby to utrudnienie w korzystaniu z toalety dla osób zatrzymanych. Należy zaznaczyć, iż łazienka nie jest pomieszczeniem monitorowanym. Ponadto, produkty higieniczne powinny przebywać w miejscu „sterylnym”, bez możliwości kontaktu z dotykiem osób postronnych oraz bez ryzyka, strącenia ich (nawet przez nieuwagę) na podłogę lub kontakt z detergentami. Wydawanie ich przez funkcjonariusza powoduje minimalizowanie sytuacji o których wspomniano powyżej.

Jednocześnie należy podkreślić, iż brak jest szczegółowych i precyzyjnych regulacji prawnych w zakresie udostępniania środków higienicznych osobom nieletnim w pomieszczeniach policyjnej izby dziecka. Przyjęte rozwiązanie dotyczące zapewnienia środków higienicznych dziewczętom przebywającym w izbie dziecka, każdorazowo na ich prośbę, mają w istocie charakter organizacyjny. W świetle powyższego, zasadne jest ograniczenie ryzyka niewłaściwego zachowania, poprzez odpowiedni stopień kontroli nad dostępem do przedmiotowych środków innym nieletnim przebywającym w izbie.

Zdarza się, że u osób zatrzymanych pojawiają się tendencje do zachowań autoagresywnych, a niekontrolowany dostęp do przedmiotów takich jak np.: tampony menstruacyjne może przyczynić się do wystąpienia wydarzenia nadzwyczajnego. W związku z powyższym, zasadnym wydaje się, aby środki higieniczne wydawać zawsze w przypadku, kiedy jest taka konieczność tj. na prośbę nieletniej, informując zatrzymaną, iż ilość środków będzie wydawana w zależności od jej potrzeb. Funkcjonariusze izby dziecka, dokładają wszelkich starań, aby pobyt nieletnich, był w jak największym stopniu komfortowy przy jednoczesnym maksymalnym zachowaniu zasad bezpieczeństwa.

Końcowo nadmieniam, iż dobrą praktyką w naszej izbie dziecka, jest uświadamianie dziewcząt o przestrzeganiu podstawowych, a zarazem niezbędnych zasad higieny w okresie menstruacji.

Z poważaniem

Kierownik
Policyjnej Izby Dziecka
Wydziału Konwojowego
KPAO w Lublinie

kom. Katarzyna Jędrzejko